

PART B DE LA PRIMERA PROVA: PROVA PRÀCTICA

Es proposen dues opcions de prova pràctica de les quals l'aspirant en tria una.

La prova consta de tres parts. Cada una d'aquestes es puntua de 0 a 10.

El comentari de text pondera un 50%; el comentari i anàlisi de qüestions de caràcter ètic i/o sociològic un 25%; i el comentari i anàlisi de qüestions de caràcter lògic i/o epistemològic un 25%.

Es pot escriure només amb bolígraf blau o negre.

Per realitzar aquesta prova disposa d'un màxim de 4 h

OPCIÓ A

1.-Comenta el text següent:

"(...) He intentat basar els principis d'una ètica laica en un fet natural (i, com a tal, que per vostè també és el resultat d'un projecte diví) com és la nostra corporalitat i la idea que sabem instintivament que tenim una ànima (o alguna cosa que en fa la funció) només en virtut de la presència d'altri. De la qual cosa resulta que això que he definit com a ètica laica és en el fons una ètica natural, que ni tan sols el creient ignora. ¿L'instint natural, portat a una autoconsciència i maduració justa, no és un fonament que ofereixi garanties suficients? Certament, podem pensar que no és un estímul suficient per a la virtut: el qui no creu pot dir, total ningú no sabrà el mal que estic fent en secret. Però fixi-s'hi bé, el qui no creu considera que des de dalt no l'observa ningú i per tant també sap que –precisament per aquesta raó– tampoc no hi ha ningú que el pugui perdonar. Si sap que ha fet el mal, patirà una solitud sense límits, i tindrà una mort desesperada. Preferirà intentar, més que un creient, la purificació de la confessió pública, demanarà el perdó als altres. Això ho sap des de la intimitat més profunda i per tant sap que abans haurà de perdonar als altres. ¿Si no, com es podria explicar que el remordiment sigui un sentiment observat també en els no creients?"

Umberto Eco. "Quan l'altre entra en escena, neix l'ètica"

Umberto Eco i Carlo Maria Martini. *En què creuen els que no creuen*. Empúries. Barcelona 1998. Pàg. 55

2.- Comenta i analitza la problemàtica plantejada i proposa una activitat didàctica per a Valors Ètics de 3r d'ESO.

PELLUCHON, Corine. *Manifiesto animalista*. Reservoir Books. Barcelona 2018. Pàg 60 i ss. defensa que els animals són subjectes polítics no ciutadans i que, per tant, els drets dels animals no són els mateixos que els drets dels humans. Argumenta Pelluchon que la justícia ja no exigeix que tots els subjectes estiguin en una situació de simetria i reciprocitat: "només els humans poden ser plenament ciutadans, siguin quines siguin la seva capacitat d'expressar la seva voluntat i la seva participació en les decisions col·lectives. Els animals són subjectes polítics perquè tenen interessos i preferències individuals i són capaços de comunicar-les, encara que, en general, les seves condicions de vida no els ho permetin fer".

3.- Comenta i analitza la proposta de Popper al problema de la inducció en la ciència.

OPCIÓ B

1.- Comenta el text següent:

“¿Què entén, demano, per unió de la Ment i el Cos? ¿Quin concepte clar i distint té, dic, d'un pensament unit de la forma més estreta a una certa porció de la quantitat? Hauria volgut, certament, que hagués explicat aquesta unió per mitjà de la seva causa pròxima. Però ell havia concebut la Ment tan distinta del Cos que no ha pogut assignar cap causa singular ni a aquesta unió ni a la Ment mateixa, sinó que li ha estat necessari de recórrer a la causa de l'Univers sencer, és a dir, a Déu. A més, m'agradaria molt de saber quants graus de moviment pot la Ment atribuir a aquesta petita glàndula pineal, i amb quanta força pot tenir-la suspesa. Car no sé si aquesta glàndula és feta voltar per la Ment més lentament o més ràpidament que pels esperits animals, ni si els moviments de les passions que hem enllaçat estretament amb els judicis fermes no podrien ser-ne novament desenllaçats per causes corporals. D'on se seguiria que, encara que la Ment s'hagués proposat fermament de fer cara als perills i hagués enllaçat amb aquesta decisió moviments d'audàcia, a la vista del perill, tanmateix, la glàndula seria suspesa d'una forma tal que la Ment no podria pensar sinó en la fugida; i certament, com que no hi ha cap proporció entre la voluntat i el moviment, no hi ha tampoc cap comparació entre la potència o les forces de la Ment i les del Cos; i per consegüent les forces d'aquest no poden ser determinades gens ni mica per les forces d'aquella. Afegiu a això que aquesta glàndula no està situada enmig del cervell de forma que se la pugui fer voltar tan fàcilment i de tantes maneres, i que tampoc tots els nervis no es prolonguen fins a les cavitats del cervell. Finalment, deixo de banda totes les coses que defensa sobre la voluntat i la seva llibertat, atès que he mostrat, prou i massa, que són falses. Així doncs, com que la potència de la Ment, com he mostrat més amunt, es defineix solament per la intel·ligència, determinarem els remeis als afectes, que crec, emperò, que tothom coneix per experiència, però que no observa acuradament ni veu distintament, servint-nos solament del coneixement de la Ment, i en deduirem totes les coses que concerneixen la seva beatitud.

Baruch Espinoza, *Ètica*. Marbot. 2013. Pàgines 317-318

2.-Comenta i analitza la problemàtica plantejada i proposa una activitat didàctica per a Valors Ètics de 4t ESO.

NUSSBAUM, Martha C. *La nueva intolerancia religiosa* (2012), Pàg. 133 i ss., contraposa la legislació americana en temps de George Washington (1790) que “es decantava per la idea d'uns drets naturals inherents i iguals per a tothom, uns drets que procurin a les persones llibertat (per practicar la seva religió), immunitat (front a la persecució i la intolerància però també front a la imposició estatal de requeriments religiosos de qualsevol classe)", amb les reticències dels francesos avui, a permetre que els jueus i els musulmans vesteixin peces religioses. Martha C. Nussbaum denuncia la prohibició de portar burka en alguns estats europeus, entre ells França, Bèlgica i Itàlia, com una nova forma d'intolerància religiosa.

3.- Comenta i analitza la utilització del mètode de reducció a l'absurd en el raonament filosòfic.